

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΩΝ.

Προίμιον.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατοικῶ τὸν μικρὸν ἡμῶν πλανήτην, περὶ οὐδενὸς γίνεται λόγος εἰμὴ περὶ ἐξαλείψεως καὶ ἐξοντίσεως τῶν καταχρήσεων. Ἐν τῇ νεκρικῇ μου ἡλικίᾳ, ἐπροσπάθουν νὰ διορθώσω τοὺς καλογήρους, (α) οἵτινες κατηγοροῦτο ὡς ἀρπαγες τῆς ἀνθρωπότητος, καθ' ὃ ὑστεροῦντες αὐτὴν πᾶν ὅ,τι ὤφειλον νὰ τῇ προσφέρωσι καὶ μολονότι ἡ κατηγορία ἦτο δικαιοσύνη, ὑπερίσχυσαν οἱ κατηγορούμενοι, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οὕτως ἐγένοντο αἱ ἀναμορφώσεις. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἕτερον σκάνδαλον. Οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαὶ μας εὐρίσκονται εἰς κίνδυνον· εἰς φιλάνθρωπος θέλει νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὰ οἰκικά μας κτήνη τὰ ὅποια ἀγαπῶμεν περισσότερον τῶν ἄλλων· κηρύττει κατὰ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα σταυροφορίαν ὁλόκληρον ἐναντίον ἀθώων θυμάτων ἐχόντων δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς ἐυγνωμοσύνης μας. Τοῦτο δὲ τὸ ἀνοσιούργημα προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ μὲ τὸ κάλυμμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ δημόσιον καλόν! Ἐπικαλεῖται τὴν ἀνθρωπότητα ἵνα τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοιοῦτου φονικοῦ σχεδίου! ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶναι πολὺ βάρβαρος, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας ἀπεκατέστημεν λίαν ἀπάνθρωποι! Μόλα ταῦτα ὅτι καὶ ἂν γίνῃ τὰ θύματα δὲν θὰ κατασφραγίσιν ἄνευ διακηρυγμένης φωνῆ ἀσθενῆς, ἀλλὰ γενναίου ψυχῆς, ὑψοῦται ὑπὲρ αὐτῶν.

Δικηγορία ἀφ' ἐνὸς ὑπὲρ τῶν κυνῶν καὶ γαλῶν ἐναγομένων διότι ὑλακτοῦσι καὶ μιχουλίζουσι, ἐναντίον τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ρόζερ, ἱππότης τοῦ Λεγεώματος τῆς τιμῆς, ἐνάγοντος ἀφ' ἑτέρου.

Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Κυνός.

Κύριοι! εἰς μίαν δίκην τοιαύτης φύσεως, ἡ χρησταίηθεια τῶν κατηγορουμένων μέλλουσα ἐξάπαντος νὰ ἐπιβεσθῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν κριτῶν των, εἶναι δίκαιον νὰ ἀναμνησθῶ ἐνταῦθα τὰς ἐπαινετὰς ιδιότητας μὲ τὰς ὁποίας ἡ φύσις ἐπροίκισε τὸ ἡμῖν, τὸ πλέον ἐνδικέρων μέρος τῶν πελατῶν μου. Ἀλλ' ἐὰν ἀνέφερον ἅπαντα τὰ προτερήματα τῶν κυνῶν, ἠθέλομεν πολὺ ἐρυθριάσει. Διότι τίς δὲν γνωρίζει τὴν γλυκύτητά των, τὴν πίστιν των, τὴν ἀκλό-

νητον ἀφοσίωσιν των; τίς ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ ὅτι, ἐξοικειούμενοι μεθ' ἡμῶν δι' ἐνὸς αἰσθήματος τὸ ὅποion ἡ σκληρότης μας δὲν δύναται νὰ μηδενίσῃ, συμμερίζονται τὰς θλίψεις καὶ τὰς εὐτυχίας μας, μαντεύουσι καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐπιθυμίας μας, μᾶς ὑπερασπίζονται εἰς τὸν κίνδυνον, μάχονται καὶ ἀποθνήσκουσιν ὑπερασπιζόμενοι ἡμᾶς; Οὗτοι δὲν ὁμοιάζουσι, Κύριοι, τοὺς ψευδεῖς ἐνημέρους φίλους ἡμῶν, οἵτινες δούλοι τῆς εὐτυχίας μας εἰσι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ μᾶς ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν δυστυχίαν. Οἱ κύνες, Κύριοι, μάρτυρες γενναῖοι τῆς φιλίας μας, τοὺς βλέπομεν φεύγοντας τὸ χρυσοῦν ἄστυλόν τοῦ πλούτου, ὅπου ἐνίοτε θέλουν νὰ τοὺς κρατήσωσιν αἰχμαλώτους, καὶ ὅπου ἠθέλουν τύχει, ὡς τόσοι παράσιτοι πολὺ κατώτεροι αὐτῶν, μεγαλοπρεπῶν περιποιήσεων, ἵνα ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν ταπεινὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, μεθ' οὗ εἰσὶν συνδεδεμένοι διὰ δεσμοῦ τὸν ὅποion ἡ φιλία καθίστησιν ἀδιάρρηκτον. Καὶ τί θέλει μένει εἰς ἐκεῖνον τὸν πτωχόν ἂν τοῦ ἀφαιρέσωσι τὸν κύνα του; Ὁ δυστυχὴς θεωρεῖται ὡς μεμολυσμένος, τὸ πᾶν ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ, ἕκαστος τὸν ἀποφεύγει μετὰ φόβου. Ὁ κύων αὐτοῦ εἶναι τὸ μόνον ὃν εἰς τὸν κόσμον, ὅπου φαίνεται εὐχίσθητον εἰς τὴν δυστυχίαν του, ἣν ἀντακουφίζει συμμερίζόμενος αὐτὴν, καὶ τὸν παρηγορεῖ διὰ τῶν θρηπείων του· τίς θέλει τὸν ἀγαπήσῃ ἂν τῷ ἀποσπᾷσθε τὸν σύντροφον τοῦτον τῆς δυστυχίας του; Ἀλλὰ ποτὲ δικαίᾳ διαδικασίᾳ δὲν θέλει ἀποφασίσαι τὸν σκληρὸν τοῦτον ἀποχωρισμόν. Ἀπευθύνθη εἰς εὐχισθήτους καρδίας· οἱ κύνες θέλουν κερδήσει τὴν δίκην των.

Ἀπολογία ὑπὲρ τῆς Γαλῆς.

Ἡ δίκη τῶν γαλῶν, τὸ ὁμολογῶ, Κύριοι, εἶναι δυσκολωτέρα πρὸς ὑπεράσπισιν. ἔχουσι γενικῶς κακὴν ιδέαν τοῦ χαρακτῆρος των, καὶ οἱ ὄνυχές των ἔγεινυν κιτὰρ ν' ἀποκτήσωσι πολλοὺς ἐχθρούς· ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην· ἐὰν αἱ γαλαὶ εἰσὶ κακὸτροποι, καὶ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα τόσοι καλοί. Κατηγοροῦσιν αὐτάς ὅτι ἔχουσιν ἐγωισμόν· ἡμεῖς εἴμεθα ἐγωῖσται Κύριοι, οἵτινες προσάπτωμεν αὐταῖς ταύτην τὴν κατηγορίαν. Εἰσὶν ἐπιτήδεια κλέπτρια, ἀλλὰ τίς εἶδεν ἐὰν κακὰ παραδείγματα δὲν τὰς διέφθειρον; Μᾶς κολακεύουσιν ἀπὸ συμφέρον, ἀλλὰ γνωρίζετε πολλοὺς κολακῆς ἄνευ συμφέροντος; ὅλοι ἀγαπῶσι καὶ προσκαλοῦσι τὴν κολακείαν, διατὶ λοιπὸν νὰ κατηγορῶμεν τὰς γαλαὶ δι' ἐν ἐλάττωμα τῆς κοινωνίας αὐτῆς ὅπου εἰς τοὺς ὀρθαλμούς σας εἶναι τὸ ἀνώτερον ὅλων τῶν προτερημάτων; Δὲν θέλω κάμει λόγον ἐνταῦθα περὶ τῆς χάριτος αὐτῶν καὶ τῆς εὐγενείας. Δὲν θέλω περιγράψαι ποσῶς τὰς παιδικὰς θράψεις των, οὐδὲ τὰ κεκυρτωμένα ῥῶτα των, οὐδὲ τὴν κυματοῦσαν οὐράν των, οὐδὲ τὸς ἄλλας χάριτας δι' ὧν τόσοι καλῶς γινώσκουσι νὰ μᾶς κάμνωσι νὰ λαμ-

(α) Ἐὰν ἐγείρετο ἐκ τοῦ τάφου ὁ γράψας τὴν παρούσαν εὐφυῆ διατριβὴν, μὲ λύπην τοῦ ἠθέλου ἰδεῖ ὅτι εἰσέτι δὲν κατορθώθη τοῦτο.

(Σημ. τοῦ Μεταφρ.)

βάνωμεν φροντίδα διὰ τὴν δικτήρησιν των. Λόγοι πολὺ ἰσχυρώτεροι ὑπερμαχοῦσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐὰν καταστρέψῃτε τὰς γαλάς τις θέλει κατατρώγει τοὺς μικροὺς ποντικούς; βεβαίως δὲν θὰ κατατρώγῃ αὐτοὺς ὁ κύριος ὅστις ἐφεῦρε καὶ ἐπαρουσίασε τὸ σχέδιον τῆς καταστροφῆς των! Σὰς προτείνωσι τὰς μυάγρας! . . . τὰς μυάγρας, Κύριοι! Ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν ἐπιρροὴν των; τὰς μυάγρας! τοῦτο εἶναι μία μυάγρα, μία παγὶς τὴν ὁποίαν σὰς στήνουσι προσέξατε καλῶς μὴ συλληφθῇτε εἰς αὐτήν. Πρὸ πολλοῦ καιροῦ, οἱ μικροὶ ποντικοὶ καλῶς εἰδοποιουθέντες, γνωρίζουσι νὰ προσφυλάτῳνται ἀπὸ αὐτάς. Περιμένετε λοιπὸν νὰ ἴδῃτε τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ἔθνος τῶν μυῶν νὰ καταφάγῃ ἀποινὴν ἀπάσας τὰς βίβλους τῆς βιβλιοθήκης σας; *Ἦθελε παρηγορηθῇ τις ἐὰν προσβάλλωσι μόνον τὰ ἀνούσια καὶ πλεγματικὰ ποιήματα καὶ συγγράμματα, δι' ὧν μαστιζόμεθα πρὸ τινων ἐτῶν; δὲν εἴμεθα ὁμῶς βέβαιοι ἂν ἡ γεῦσις των θὰ κάμῃ τὴν διάκρισιν ταύτην; οὗτοι θὰ καταφάγῳσιν εὐχαρίστως τὸσον τὸν Ῥακίαν ὅσον καὶ τὸν Πράδονα. (α) Ἀλλὰ τί λέγω; αἱ ἐπιφυλλίδες μας καὶ οἱ δικηγορικοὶ μας λόγοι οἱ τὸσον ὠραῖοι καὶ μακροσκελεῖς, δὲν θέλουσι ἐκφύγει τοὺς χαρτοφάγους ὀδόντας των. Ὅθεν ἐξάγω συμπεράσμα ὅτι, νὰ ἐξοντώσῃ τις τὰς γαλάς, εἶναι ταῦτόν, νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν βανδαλισμόν!

Ἀλλὰ συγκατατίθεμαι ὅτι θέλετε κλείσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πρὸς τοὺς μικροὺς ποντικούς; σκεφθῇτε τοῦλάχιστον ὅτι εἰς ἐχθρὸς ἑκατοντάκις τρομερώτερος σὰς ἐπαπειλεῖ . . . Οἱ μεγάλοι ποντικοὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους αἱ γαλαὶ ἐπιβάλλουσι φόβον καὶ σέβας; οἱ μεγάλοι ποντικοὶ, Κύριοι, οἵτινες καιροφυλακτοῦσι καὶ δὲν ἀναμένουν εἰμὴ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θέλετε προφέρει τὴν ἀληθινὰν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἐξαίτεται ἐπιμόνως ὁ ἀντίπαλός μου, ἵνα ἐκστρατεύσωσι καὶ ἔλθωσι νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας σας, τὰς ὁποίας θὰ ὑποχρεωθῇτε, Κύριοι, νὰ ἐγκαταλείψῃτε. Διστάζετε ἀκόμη! Ὁ Κατιλίνας εἶναι πρὸ τῶν πυλῶν σας καὶ σκέπτεσθε εἰσέτι τὸ ν' ἀποφασίσῃτε! Σὰς παρακαλῶ, Κύριοι, νὰ συγχωρήσῃτε ταύτην τὴν ὁρμὴν. Εἶναι δύσκολον νὰ διατηρήσῃ τις ἀπάθειαν προκειμένου λόγου περὶ τῶν μεγάλων ποντικῶν!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Δ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ.

(α) Συγγραφεὺς μιᾶς Φαίδρας, τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ῥακίνα ἀντεπαρέβαλλον μετὰ τὴν ἀριστούργημα τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ.

(Σημ. τοῦ Μεταφρ.)

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

ΕΚΛΟΓΗ ΟΙΝΟΥ — Κυρία τις ἠρώτησε ποτὲ δικαστὴν τινὰ συγκαθήμενον μετ' αὐτῆς εἰς τὴν τράπεζαν: — Ὁποῖον οἶνον προτιμᾶτε καλλίτερον, τῆς Βορδιγάλλης ἢ τῆς Καμπανίας, κύριε Δικαστά; — Κυρία μου, ἀπήντησεν οὗτος, ἡ ἀπόφασίς εἶναι τὸσον δύσκολος, ὥστε πρέπει νὰ ἐξετάσω ἐπὶ μακρὸν ἀμφότερα τὰ μέρη.

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΦΙΛΙΑΣ. — Ἐφημερίς τις γαλλικὴ ἀναφέρει ὅτι ἐσχάτως ἀπέθανεν εἰς Παρισίους κατὰ τὸ προάστειον Μομκάρτρ, κύριος τις πλουσιώτατος, ὅστις δυσπιστῶν ὀλίγον περὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν φίλων αὐτοῦ, παρήγγειλεν ἐν τῇ διαθήκῃ του νὰ τελέσωσιν τὴν κηδείαν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς πρωίας, διότι κατὰ τὴν προειρηνὴν αὐτὴν ὥραν μόνον οἱ ἀληθεῖς φίλοι του ἤθελον στερηθῇ τοῦ ὕπνου των ἵνα τὸν συνοδεύσωσι. Πραγματικῶς, ἐκ τῶν 280 προσκεκλημένων, ὀκτὼ μόνον παρευρέθησαν. Τὴν ἐπαύριον τῆς κηδείας οἱ ὀκτὼ οὗτοι κύριοι προσεκληθήσαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου, ὅστις τοῖς διεμοίρασε τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. — Κάρολος ὁ Ε'. χάρισας ποτὲ γενικὴν ἀμνηστείαν εἰς ἐπαναστάτιδά τινα πόλιν, ἐκτὸς τινῶν ἀτόμων ἐξαίρεθέντων τῆς βασιλικῆς συγγνώμης, εἰδοποιήθη παρὰ τινος ὑπασπιστοῦ ὅτι εἰς ἐπαναστάτης, μὴ συμπεριλαμβανόμενος ἐν τῇ τῆς ἀμνηστείας διατάγματι, διετέλει κερυμμένος εἰς ἀπόκεντρον τι μέρος τῆς πόλεως. — Κύριε ὑπασπιστά, ἀπήντησεν ὁ ἡγεμὼν, θὰ ἐπράττετε καλλίτερον ἐὰν εἰδοποιήτε τὸν ἐπαναστάτην ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς, παρὰ τὸν βασιλέα ποῦ εἶναι ὁ ἐπαναστάτης.

ΟΙΝΟΠΟΤΗΣ. — Εἰς οἰνοπότην τινα προσέφερον μετὰ τὴν τράπεζαν σταφυλὴν. — Εὐχαριστῶ, εἶπεν οὗτος, δὲν ἀγαπῶ νὰ πίνω τὸ κρασίον μου εἰς χάπια.

Ο ΨΕΥΣΤΗΣ. — Δύο κύριοι διαβαίνοντες ποτὲ ἐνώπιον εὐειδοῦς τινὸς κυρίας, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπε πρὸς τὸν ἑτερον. — Ἰδοὺ ἡ ὠραιότερα γυνὴ τὴν ὁποίαν ποτὲ εἶδον! Ἡ κυρία στραφείσα, — Λυποῦμαι, κύριε, ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ εἶπω τὸ αὐτὸ καὶ δι' ὑμᾶς. — Ἐ, κυρία μου, ὑπέλαβεν οὗτος, βεβαίως δὲν δύνασθε νὰ εἰπῇτε τόσα ψεύμστα ὅσα ἐγώ.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ. — Δικαστικὸς τις σύμβουλος συνείθιζε νὰ ψηφίζῃ τὸν θάνατον κατὰ παντὸς ἐνχομένου κακούργου ἡμέραν τινὰ ἀποκοιμηθεὶς ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ προέδρου ὁποίας γνώμης ἦτο ἐπὶ προκειμένης τινὸς δίκης. — Φρονῶ, ἀπήντησεν ἀνάνηρων ὁ σύμβουλος, ὅτι πρέπει ν' ἀποκεραλισθῇ ὁ ἐναγόμενος. — Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ ἀνθρώπου, τῷ ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, πρόκειται περὶ ἐνὸς ἀγροῦ. — Τότε λοιπὸν ἄς θερισθῇ! ὑπέλαβεν ὁ ἀπηνὴς σύμβουλος.